

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

CXI. Contra occupantes bona Congregat. de Alcobatia Ord. Cistercien.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

mino Nostro, pro approbatione, usu, & impressione Breviarum jam dicti expeditis, precipimus, iungimus, & mandamus, ut postquam Libri huiusmodi Romæ prælo mandati extiterint, æque in ipsorum usu, & aliorum serie similis rejectione, & abolitione, vos geratis, ac teneamini juxta præfatorum Brevium præscriptum, soli Breviario memorato ubique, & in omnibus vos ipsos conformare: sic enim, & non aliter executioni mandata censebitur commissio prædecessori Nostro à Sanctissimo benigne facta, atque impartita. Nec ulli unquam fas sit sine reatu culpæ in re adeo gravi omnino vitandæ quidquam in sæpeditis Libris, Sancta Sede inconsulta, addere, vel minuere, aut quoquo modo, etiam in praxi, alternationibus depravare. Data in Sacro Nostro Aracalitano Conventu die 4. Augusti 1698., & 490. a prima Nostri Ordinis approbatione Apostolica. Fr. Matthæus a S. Stephano Minister Generalis. De mandato suæ Reverendissimæ Paternitatis Fr. Sebastianus a Benevento Secretarius Generalis Ordinis.

Preces Francisci Diaz.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subijungebat, prædictus Franciscus præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desideret. Nos specialem ipsi Francisco gratiam facere volentes, eumque a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum hærum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus Nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac audita super præmissis Venerabilis Fratris Prosperi Archiepiscopi Myren. Fidei Promotoris relatione, præceptum, & mandatum a memorato Matthæo Ministro Generali facta, ut præfertur, expeditæque desuper ejusdem Matthæi Ministri Generalis Patentes Literas præinfertas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplementum.

Confirmatio relocatorum Decretorum.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem præfatas, & præinfertas Patentes Literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos, & quas spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, Congregationum, & Constitutionum quarumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam

in libris hujusmodi impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ; utque eadem præfatas Literas in principio, vel fine dictorum Librorum, etiam quodcumque de novo imprimendorum, Typis imprimi debeant.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatorum die X. Novemb. MDCXCVIII. Pontificatus nostri Anno Octavo.

Confirmatur Constitutio Clem. VIII. contra occupantes, vel perturbantes bona Congregationis de Alcobatia Ord. Cisterciens. in Regno Portugallia.

CXI.

Landata Constit. ed. fuit 1596. Jun. 20. P. 5. ex qua constat idem Privilegium concessum fuisse Congregationi S. Justinae ab Eug. IV. Const. ed. 1434. Feb. 25. P. 4. Et a Bened. XIII. Const. ed. 1728. Jan. 25. P. 5. confirmantur omnia Privilegia Ord. Cisterciens.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Dat. 14. Nov. 1698. An. 8.

Ad futuram rei memoriam.

Dudum a fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro contra occupantes, seu usurpantes bona Congregationis de Alcobatia nuncupata Ordinis Cisterciens. in Regno Portugallia emanarunt literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 1. CLEMENS PP. VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Pastoralis nostræ sollicitudinis ratio postulat, ut in his auctoritatis nostræ partes libenter interponamus, per quæ Monasteriorum, & personarum in eis sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium commodo, & utilitati opportune consulitur. Sane dilecti filii Abbas Generalis, & alii Abbates, Abbatissæ, Monachi, & cæteræ Regulare personæ Congregationis de Alcobatia Ordinis Cisterciens. Regnorum Portugallia, & Algarbiorum nobis nuper exponi fecerunt, quod licet alias fel. rec. Eugenius Papa IV. Prædecessor noster per suum speciale Privilegium Congregationi Sanctæ Justinae Ordinis S. Benedicti concessum, quo Exponentes prædicti ita utuntur, potiuntur, & gaudent, ac si pro eis in favorem eorumdem a Sede Apostolica a principio emanasset, & fuisset immediate concessum, inter alia decreverit, ut nulli omnino hominum liceret prædictæ Congregationis Monasteria, loca, res, & bona mobilia, & immobilia, possessiones, Domos, Molendina, aquas piscationis, Jura, seu Jurisdictiones temere perturbare, aut illa, vel eorum aliquod auferre, vel ablata retinere, occupare, seu quomodolibet vexationibus fatigare, quodque si aliqua Ecclesiastica, secularive persona cujuscumque gradus, vel conditionis existeret, etiam si Pontificali dignitate præfulgeret, contra hujusmodi Privilegium, & Indultum venire, vel aliquod eorum violando, occupando, turbando, vel diminuendo, seu indebite fatigare præsumeret, neque facta ei notitia de hujusmodi Indulto infra tres dies se corrigeret, aut idoneam cautionem de satisfaciendo præstaret, excommunicationis sententiam ipso facto incurreret, a qua nisi dicta satisfactio præstita, præterquam in articulo mortis, & tunc de satisfaciendo per se si superveniret, aut per suos hæredes, vel successores idonea præstita cautione, non posset absolutio Beneficium obtinere, ac alias prout in dicti Eugenii Prædecessoris literis sub Datum anno

Constitutio Clem. pro dicta Congreg. cum adjectione pœnæ excommunicationis in contravenientes.

Incarna-

Incarnationis Dominicæ 1434. septimo Kalen. Martii Pontificatus sui anno Quarto expeditis latius continetur; Nihilominus a nonnullis maxima adhuc damna inferuntur Monasteriis prædictæ Congregationis de Alcobaria qui eorundem Monasteriorum muros, septa, Valla, Hortos, pomaria, nemora, Sylvas, Vineas, Agros, prædia, possalia, & prata diripiunt, & destrunt. Quare pro parte præfatorum nobis fuit supplicatum, ut dicti Eugenii Prædecessoris literis inhærendo super his opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur cupientes, ut dictæ Congregationis Monasteria, & Religiosa loca, eorumque personæ nullum neque in spiritualibus, nec in temporalibus recipiant detrimentum, huiusmodi supplicationibus inclinati Motu proprio, & ex certa Nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine perpetuo statuimus, decernimus, & ordinamus, ut nulli omnino personæ cuiuscumque Ordinis, gradus, qualitatis, & conditionis existat, quantumvis seculari aliqua, aut Ecclesiastica dignitate præfulgeat, liceat directe, vel indirecte, tacite, vel expresse quovis quasi colore, vel ingenio tam per se, quam per aliquam aliam tertiam personam, seu personas Monasteriorum tam præsentium, quam futurorum dictæ Congregationis pecunias, bona, ædificia, villas, grangias, olietas, possalia, prata, pasua, piscationes, molendina, aquas, aquarum decursus, Jura, Jurisdictiones, nemora, sylvas, vineas, possessiones, & alia quæcumque bona, quæ in præsentibus sunt, & in futurum erunt, & quæ omnia, & singula per eorum vocabula hic haberi volumus pro sufficienter expressis, temere perturbare, destruere, imminuere, occupare, diripere, auferre, depopulare, usurpare, seu quovis alio modo indebite damnificare, aut eorundem Monasteriorum septa, hortos, pomarios, & vineas, quæ sunt intra muros, & clausuram ipsorum Monasteriorum intrare, & ex ipsis vineis, pomariis, & hortis, quæ non sunt intra clausuram, & muros aliquid furari, aut in ipsorum nemoribus, & sylvis, arbores, & ligna scindere, eaque inde portare ausus fuerit, nec facta noticia de huiusmodi indulto, Decreto, Statuto, & Ordinatione nostris infra tres dies se correxerit, & idoneam cautionem de satisfaciendo præberit excommunicationis sententiam incurrat, a qua nisi debita, & integra satisfactio præstita præterquam in mortis articulo, & tunc per eos de satisfaciendo per se, si supervixerint, vel per hæredes, aut successores suos facta promissione possit a quocumque, nisi a nobis, aut a Romano Pontifice pro tempore existente absolutionis beneficium obtinere: Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, ac Sanctæ Rom. Eccl. Cardinales etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, Sedis Apostolicæ Nuncios, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quo circa dilectis filiis Ecclesiarum Cathedralium dictorum Regnorum Portugallie Decanis illarum Diocesium, in quibus dictæ Congregationis Monasteria consistunt per præfentes committimus, & mandamus, quatenus easdem præfentes literas, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum Generalis, & aliorum Abbatum, Abbatissarum, ac dictæ Congregationis Regularium personarum fuerint requisiti, aut aliquis eorum fuerit requisitus, per Parochialium Ecclesiarum Abbates, Rectores, Vicarios, publicari faciant, & procurent, atque etiam, ut in præmissis efficacis defensionis præ-

sidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præfentes literas, & in eis contenta quæcumque inviolabiliter observari, ac plenum effectum fortiri, necnon eosdem Generalem, Abbates, & ceteros Regulares personas prædictas, & eorum singulos omnibus præmissis frui, & gaudere non permittentes eos, & eorum quemlibet desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, vel subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, vel defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, inquietari, vel impediri, contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliæque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Ordinis, & Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, & manu Notarii publici, aut alicujus scribæ Monasteriorum dictæ Congregationis subscriptis, & sigillo dictæ Congregationis, aut alicujus ipsius Monasterii, aut personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem omnino fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1596. Pontif. nostri Anno Quinto.

§. 2. Cum autem, sicut dilecti filii modernus Abbas Generalis, alique Abbates necnon dilectæ in Christo filiæ Abbatissæ, & ceteræ regulares personæ utriusque sexus dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, adhuc non desint, qui maxima damna Monasteriis dictæ Congregationis inferre, illorumque bona frequenter diripere, & destruere minime verentur, ac propterea ipsi exponentes præinfertas Clementis Prædecessoris literas, quo serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri summopere desiderant. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. Eccl. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium consilio, præinfertas Clementis Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præfentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respectu inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in præinfertis Clementis Prædecesso-

Causa Confirmationis,
& preces Congregationis.

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Clausula.

ris literis concessa sunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XIV. Nov. MDCXCVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CXII.

Imponitur perpetuum silentium super quaestione de Institutione Ord. Carmelitarum a Prophetis Elia, & Eliseo.

Congregationem Discalceatorum componere Ordinem Carmelitarum declararunt Romani Pontifices, ut in Clem. X. Const. ed. 1670. Oct. 31. Pont. 1. Et Bened. XIII. Const. edit. 1720. Febr. 14. Pont. 6. agitur de Decretis circa Doctrinam S. Thomae.

Dat. 20. Nov. 1698. An. 8.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

R Edemptori, ac Domini nostri Jesu Christi, qui charitas est, & Deus Pacis, vices licet immeriti gerentes in terris, Christifidelium quorumcumque, potissimum vero divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, adspirante superni favoris aura, proferre jugiter satagentium quieti, & tranquillitati sublatis jurgiis, atque altercationibus, quae fraternae charitatis serenitatem obnubilare possent, quantum nobis ex alto conceditur, consulere, commissaque nobis a Domino potestatis partes desuper interponere studemus, sicut omnibus maturae considerationis trutinam perpenis salubriter in Domino expedire arbitramur.

Causa hujus Constitutionis.

§. 1. Cum itaque sicut non sine gravi animi nostri molestia accepimus, ex acerbis super primae institutione Ordinis Fratrum Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo, illiusque successione a Sanctis Prophetis Elia, & Eliseo dudum enatis contentionibus, magnum Christifidelium ejusmodi minus necessarias quaestiones, utpote de rebus ad fidei veritatem, seu morum disciplinam minime pertinentibus, praesertim inter Religiosos viros, quos vota sua Altissimo in Sanctitate, & Justitia, paceque fraterna reddere decet, summopere improbantium, scandalum obveniret, illudque ob quamplures libros, ac libellos acerbiori stylo desuper hinc inde conscriptos in dies plurimum augeatur. Hinc est, quod Nos ex injuncto Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere serio considerantes, in quantum malorum segetem ejusmodi dissidiorum zizania succrescere possint, nisi provide ex agro Domini evellantur, ac proinde gravioribus perturbationibus, quae praemissorum occasione in dies oriri possent, omnem ansam praecidere, & opportunum jam exortis remedium adhibere cupientes, habita super iisdem praemissis cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Concilii Tridentini interpretibus, qui rem mature discusserunt, diligenti deliberatione, de illorum consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine super praefata quaestione de primae institutione, ac successione Ordinis supradicti a Prophetis Elia, & Eliseo perpetuum silentium tenore praesentium imponimus; illudque a Defensoribus utriusque sententiae, necnon ab omnibus, & quibuscumque, aliis cujuslibet status, gradus, conditionis, Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni tam in scriptis, dissertationibus, & libris imposterum typis edendis, quam in publicis disputationibus, ac The- sibus, sub excommunicationis latae sententiae

Impositio silentii motu proprio facta sub excommunicationis poena.

poena per contrafacientes ipso facto incurrenda perpetuo servandum esse decernimus, & ordinamus.

§. 2. Praeterea libros, Theses, seu scripta quaecumque contra earundem praesentium formam in posterum edenda, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus harum serie prohibemus, sub poenis, & censuris in Regulis Indicis librorum prohibitorum contentis, illaque eo ipso absque alia declaratione pro expresse prohibitis haberi volumus, & mandamus. Non intendimus tamen per silentii hujusmodi impositionem, uni seu alteri ex dictis sibi adversantibus sententis, ullum majus pondus adjungere, sed utramque manere volumus in statu, & terminis, quibus de praesenti reperitur, donec aliter Nobis, & Sedi Apostolicae visum fuerit determinare.

§. 3. Devenientes pariter easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime, & inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis praedictae Nuntios, aliosque quoslibet quacumque praereminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutum quorumcumque, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem praesentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si praefatis, vel aliis quibuslibet communiter, vel divisim ab eadem sit Sede Indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§. 5. Volumus autem, ut praesentes Literae in Valvis Ecclesiae Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicae, Curiaeque Generalis in Monte Ci-

Prohibentur libri, & scripta super dicta quaestione.

Relinquitur utraque pars in sua probabilitate.

Clausula.